

Книга Даниїла — номер сто двадцять три

Розкриття пророчого значення Даниїла 11:40

Jeff Pippenger

2024-03-08

Сороковий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла є одним із найглибших у Слові Божому, як і чотирнадцятий вірш восьмого розділу книги Даниїла. Сороковий вірш символізується рікою Хіддекель, а ріка Улай символізує чотирнадцятий вірш восьмого розділу книги Даниїла.

Сороковий вірш починається словами «і в час кінця», тим самим чітко визначаючи, що початок цього вірша відноситься до 1798 року. Слова цього вірша — а їх п'ятдесят одне — були розкриті у 1989 році, коли їх визнали такими, що вказують на тодішній крах Радянського Союзу. Ті слова — їх п'ятдесят одне — у вірші представляють і час кінця 1798 року, і ще один час кінця — 1989 року. Альфа й Омега поставив Свій підпис на цьому вірші для всіх, хто готовий бачити й чути. Час кінця для рухів обох — першого й третього — ангелів представлено в тому одному вірші.

Наступний вірш визначає, коли папство, представлене як цар півночі, підкорить Сполучені Штати, представлені як Прекрасний край, під час близького запровадження недільного закону в Сполучених Штатах. Отже, хоча слова сорокового вірша визначають час кінця в 1798 році як початок, а час кінця в 1989 році — як завершення, насправді пророка історія, представлена у сороковому вірші, не завершується до сорок першого вірша, коли цар півночі підкорить Прекрасний край. Це означає, що історія від краху Радянського Союзу в 1989 році до близького недільного закону, згаданого у сорок першому вірші, представляє історію Сполучених Штатів від президента Рональда Рейгана і до скорого недільного закону. Та історія охоплює 11 вересня 2001 року і далі — аж до години великого землетрусу з одинадцятого розділу Об'явлення.

Коли цей вірш уперше було розпечатано, було висунуто заперечення проти істини у вигляді такого твердження: «твердження Піппенджера, що вірш представляє історію від 1798 року аж до недільного закону, є абсурдним, бо вірші в Біблії ніколи не охоплюють таких тривалих періодів історії». Ми не замислювалися над тим, чи існує межа тривалості періоду, який може бути в одному вірші, але відразу згадали, що Об'явлення, тринадцятий розділ, одинадцятий вірш, окреслює ту саму історію — і робить це в одному вірші. Історія звіра із землі почалася 1798 року, а те, що звір із землі заговорить як дракон, сповниться під час невдовзі прийдешнього недільного закону.

«І коли Папство, позбавлене своєї сили, було змушене припинити переслідування, Іван побачив, як піднімалася нова сила, щоб підхопити голос дракона і продовжити ту саму жорстоку й богохульну справу. Ця сила, остання, якій належить вести війну проти церкви та Божого закону, була символізована звіром із рогами, подібними до ягнячих». Знаки часу, 1 листопада 1899 р.

Якщо підходити технічно, вірш сорок охоплює історію від 1798 року до вірша сорок першого, а у вірші сорок першому визначено недільний закон, тож, на відміну від одного вірша в тринадцятому розділі Об'явлення, вірш сорок насправді трохи коротший, бо недільний закон у наступному вірші, тоді як у тринадцятому розділі Об'явлення від 1798 року до недільного закону все міститься в одному вірші. Сестра Вайт повідомляє нам, що «та сама лінія пророцтва», яка є в книзі Даниїла, підхоплюється в книзі Об'явлення, і тринадцятий розділ Об'явлення, вірш одинадцятий, легко накладається прямо на вірш сорок, якщо ви вирішите застосувати принцип «рядок на рядок».

Коли ви застосовуєте принцип «рядок на рядок», ви з'ясуєте, що образ земного звіра з тринадцятої глави Об'явлення (Сполучені Штати), який у сороковому вірші представлений «колісницями, кораблями та вершниками», змінюється з ягнякоподібного звіра з двома рогами у 1798 році на звіра, що говорить як дракон, під час скоро прийдешнього недільного закону, а також, що ягнякоподібний звір має два роги.

Сороковий вірш також означає сімдесят символічних років, коли блудницю Тира забувають, бо сімдесят символічних років — як дні одного царя, а цар — це царство. На підставі сорокового вірша та лінії тринадцятого розділу Об'явлення, царство біблійного пророцтва, що панує протягом сімдесяти символічних років двадцять третього розділу Ісаї, — це звір із землі, який має два роги сили. Звір із землі спочатку має два роги сили, що представляють республіканізм і протестантизм, але коли історія сорокового вірша наближається до свого сповнення у сорок першому вірші, його дві пророчі сили тоді визначаються як «кораблі» (економічна міць) і «колісниця та вершники» (військова міць).

Протягом сімдесяти символічних років двадцять третього розділу Ісаї блудниця Тиру, яка у вірші сороковому є царем півночі, є забутою. Але потім, наприкінці сімдесяти символічних років, вона знову вчинить розпусту з царями землі, як це було зроблено в історії, що передувала краху Радянського Союзу, коли всі історики підтверджують, що президент Рейган уклав таємний союз з антихристом біблійного пророцтва з метою повалення Радянського Союзу. У період до 1989 року Рейган уже розпочав таємні незаконні взаємини з людиною гріха, тож музиканти Навуходносора почали розучувати мелодію, яку забута блудниця починала співати. Безпрецедентне всесвітнє служіння Джона Полла II, у тій самій історії, стало початком "пісні й танців", що змусили "весь світ" "дивуватися звірові".

Сороковий вірш також представляє історію лаодикійського адвентизму, який розпочався 1798 року як Сарди; потім ті, що були в Сардах, прийняли світло, яке було відкрите, і тоді з Сардів вийшов філадельфійський рух. Коли філадельфійський рух відкинув світло 1856 року, він у 1863 році перетворився з руху на лаодикійську церкву. Отже, тій церкві судилося бути вивергнутою з уст Господа у сорок першому вірші, що відповідає незабаром очікуваному недільному закону. Сороковий вірш представляє не лише історію Сполучених Штатів, але й історію лаодикійського адвентизму.

Лаодикійському адвентизму було даровано божественне світло Слова Божого як опору та силу, а уряду Сполучених Штатів було даровано божественне світло Конституції

Сполучених Штатів як опору та силу. Обидва вони пророко постали як роги у 1798 році, і до кінця сімдесяти символічних років відступницький республіканський ріг і відступницький протестантський ріг зіллються в один ріг, який заговорить, як дракон.

Два роги сорокового вірша — це уряд і вибрана церква, які представляють дві пророчі лінії, що йдуть разом, бо вони зображені як два роги на одному звірі. Куди б не йшов звір, туди йдуть і два роги, і вони роблять це у тій самій пророчій історії. Ріг протестантизму має подвійну пророчу природу, представлену Лаодикією та Філадельфією. Ріг республіканізму також має подвійну пророчу природу, представлену Республіканською та Демократичною політичними партіями. Другий елемент подвійної природи кожного рога з'являється останнім і підноситься вище, згідно з восьмим розділом книги Даниїла.

Потім я підвів очі свої, і побачив, і ось: перед рікою стояв баран з двома рогами; і ті два роги були високі, але один був вищий за інший, і той вищий піднявся останнім. Даниїла 8:3.

Двояка характеристика кожного рога ілюструється у лінії Христа садукєями та фарисеями; у республіканському розі це відповідає лібералізму (підтримка рабовласництва, демократія, вокізм і глобалізм) та консерватизму (протилежності рабовласництву, конституційна республіка, традиціоналісти, MAGA). Двояка характеристика протестантського рога відповідає Філадельфії та Лаодикії. Між поділом двох рогів на двоїстий символ немає досконалої паралелі, бо ні прогресивний лібералізм, ні консервативний MAGA-ізм не стають на правильний бік у питанні недільного закону, адже фарисеї та садукєї об'єдналися біля хреста; але під час недільного закону, що невдовзі настане, який був типологічно представлений хрестом, Лаодикія буде вивергнена з уст Господа, а філадельфійський ріг тоді піднесений як знамено. Попри це, двоїста природа обох рогів представлена богословською суперечкою між фарисеями й садукєями, а посланець до язичників (Павло) в історії Христа раніше був фарисеєм із фарисеїв.

Методологія пізнього дощу, за принципом «лінія на лінію», проливає велике світло на сороковий вірш, коли її застосовують. Розділи з другого по вісімнадцятий книги Об'явлення всі узгоджуються із сороковим віршем. Свідчення двадцять третього розділу Ісаї про блудницю Тиру узгоджується з цим віршем. Звісно, є кілька інших уривків, які слід накласти на сороковий вірш, але, можливо, найважливіше застосування за принципом «лінія на лінію» сорокового вірша — це сам сороковий вірш.

У сороковому вірші час кінця у 1798 році та час кінця у 1989 році — обидва представлені. Це спрямовує дослідника пророцтв накласти час кінця 1798 року поверх часу кінця 1989 року. Коли це зроблено, історія сорокового вірша утворює дві лінії, кожна з яких починається у 1798 році й триває до недільного закону із сорок першого вірша, що незабаром настане. Лінія, яка починається у 1798 році, визначає внутрішнє послання Божого народу останніх днів, а лінія, яка починається у 1989 році, визначає зовнішнє послання Божого народу останніх днів у тій самій історії. Отже, сороковий вірш містить у собі символізм, представлений тим самим внутрішнім і зовнішнім пророчим взаємозв'язком

семи церков і семи печаток у книзі Об'явлення. І це пророче явище представлено в одному вірші, що складається з п'ятдесяти одного слова!

Міллеріти визнавали внутрішньо-зовнішню вістку семи церков і семи печатей, але також розуміли, що сім сурм являють собою третю лінію істини, яка була елементом історії, представленої сімома церквами і сімома печатями. Сурми були, як зазначає Міллер, «особливими судами», що спіткали Рим. Міллеріти розуміли, що суди Божі, представлені сімома сурмами, були пов'язані з історією семи церков і паралельною історією семи печатей.

Сороковий вірш охоплює історію 11 вересня 2001 року, і в ньому, відповідно, також узгоджується пророчна лінія семи сурм. Перший ангел з'явився 1798 року, щоб проголосити відкриття суду 1844 року. Цей суд поділяється на слідчий і виконавчий. Історія сорокового вірша — це історія слідчого суду, а історія від сорок першого вірша і далі, аж доки не встане Михаїл і будуть вилиті сім останніх кар, — це історія виконавчого суду.

Виконавчий суд починається, коли Сполучені Штати говорять як дракон.

"Ягнячі роги і драконячий голос цього символу вказують на різочу суперечність між проголошуваними принципами та практикою нації, яку він таким чином представляє. Те, як нація 'говорить', — це дії її законодавчої та судової влади. Такими діями вона спростує на ділі ті ліберальні та миролюбні принципи, які проголошувала основою своєї політики. Пророцтво, що вона говоритиме 'як дракон' і здійснюватиме 'всю владу першого звіра', ясно передвіщає розвиток духу нетерпимості та переслідування, який виявлявся в націях, представлених драконом і леопардоподібним звірем. А твердження, що звір із двома рогами 'примушує землю і тих, хто живе на ній, поклонитися першому звірові', вказує на те, що влада цієї нації буде застосована для примусу до дотримання певної практики, що стане актом вшанування папства." Велика суперечка, 443.

Коли Сполучені Штати «заговорять» і примусять виконувати недільний закон, що незабаром набуде чинності, «другий голос» вісімнадцятого розділу Об'явлення «промовляє», закликаючи чоловіків і жінок вийти з Вавилону.

І почув я інший голос із неба, що казав: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб ви не зазнали її кар. Бо гріхи її дійшли аж до неба, і Бог згадав її беззаконня. Відплатіть їй так, як і вона відплатила вам, і дайте їй удвічі за її діла; у чашу, яку вона наповнила, налейте їй удвічі. Об'явлення 18:4-6.

У вірші сорок першому, коли Сполучені Штати промовляють, тих, хто все ще перебуває в потрібному середовищі сучасного Вавилону, кличуть вийти, коли лунає «другий голос» вісімнадцятого розділу Об'явлення. Ті, кого тоді кличуть вийти, представлені у вірші сорок першому як «Едом, Моав і головний із синів Аммона». У цьому вірші ті, що представлені у потрібному символі сучасного Вавилону, вислизають з-під руки царя півночі (папства). Єврейське слово «втекти» означає втекти завдяки слизькості, і його внутрішній зміст полягає в тому, що втеча здійснюється від чогось, що до втечі тримало тих, хто тікає, у полоні.

Він увійде також у славу землю, і багато [країн] будуть повалені; але ці уникнуть його руки: Едом, і Моав, і головні з синів Аммона. Він простягне також свою руку на країни, і земля Єгипту не уникне. Даниїла 11:41, 42.

У сорок другому вірші папство (цар півночі) долає свою третю географічну перешкоду, коли завойовує Єгипет, який є символом Організації Об'єднаних Націй, як це проілюстровано на прикладі дня народження Ірода, коли він піддається оманливому танцю Саломеї (Сполучені Штати), дочки Іродіади (папство). Це вказує на той час, коли Організація Об'єднаних Націй («десять царів» із сімнадцятого розділу Об'явлення) погоджується віддати своє царство звірові на одну годину. Одна година — це година «великого землетрусу» одинадцятого розділу Об'явлення, а також «година», коли судять блудницю Вавилону. У сорок другому вірші Єгипет (Організація Об'єднаних Націй) «не уникне».

Єврейське слово, перекладене як «втєкти» у сорок другому вірші, відрізняється від єврейського слова в сорок першому вірші. У сорок другому вірші це «втєкти» означає «не знаходити визволення», а сорок перший вірш показує, що ті, хто до швидкого запровадження недільного закону йшли рука об руку з папством, потім вислизують, ніби по слизькому. Перед годиною кризи недільного закону ті, що перебували у спілкуванні з сучасним Вавилоном, приймали сатанинську ідею, що неділя є Божим днем поклоніння. Коли примусово запровадять знак звіра, людина може або прийняти його з будь-якої причини, або насправді вважати, що це так. Повірити в це — означає одержати знак на чолі, а просто прийняти його — означає одержати знак на руці.

Ті, кому вдасться уникнути руки папства за часів недільного закону, відкинуть сатанинську ідею, ніби Божий день поклоніння — це день сонця, саме тоді, коли Сполучені Штати і Організація Об'єднаних Націй єднаються з блудницею Риму, папською владою, царем півночі.

"Протестанти Сполучених Штатів першими простягнуть свої руки через прірву, щоб потиснути руку спиритизмові; вони простягнуть руки через безодню, щоб потиснути руку римській владі; і під впливом цього потрійного союзу ця країна піде слідами Рима, попираючи права сумління." Велика боротьба, 588.

Важливо приділити час викладу структури останніх шести віршів одинадцятого розділу Даниїла, коли ми переходимо до розгляду сорокового вірша. Цар півночі, який є Сучасним Римом, долає три географічні перешкоди, щоб утвердитися на престолі землі. Язичницький Рим подолав три географічні перешкоди, як і Папський Рим, тож Сучасний Рим перемагає царя півдня (колишній Радянський Союз) у сороковому вірші, а потім підкорює славний край (Сполучені Штати) у сорок першому вірші, а тоді Єгипет (Організацію Об'єднаних Націй) у сорок другому та сорок третьому віршах.

Але, як зазначає попередня цитата сестри Вайт, Сполучені Штати одночасно об'єднуються з папством та Організацією Об'єднаних Націй. Потрійний союз дракона, звіра і лжепророка звершиться тоді, коли буде незабаром запроваджено недільний закон, хоча в одинадцятому

розділі книги Даниїла, у віршах 41–43, це одночасне завоювання подано послідовно. Показана послідовність відображає перебіг подій, але всі вони звершуються під час запровадження недільного закону, що невдовзі відбудеться.

У той момент «другий голос» вісімнадцятого розділу Об'явлення «промовляє», саме там, де «говорять» Сполучені Штати. Бог говорить там і тоді, коли говорить Сатана. У сорок четвертому вірші вісті зі сходу та півночі стривожують царя півночі, і розпочинається остатня папська кривава різанина. Сорок четвертий вірш, подібно до віршів сорок другого і сорок третього, починається в сорок першому вірші, коли могутній ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення починає Свій заклик до Своєї іншої отари вийти з Вавилону.

Послання, яке Він представляє, — це послання, що ідентифікує іслам третього горя як Його знаряддя суду, а також покарання Вавилонської блудниці. Іслам представлений як "вістки зі сходу", а папство (фальшивий цар півночі) — як "вістки з півночі". Даниїла, одинадцятий розділ, вірш сорок, ідентифікує слідчий суд, а вірші сорок перший — сорок п'ятий ідентифікують виконавчий суд.

Ми продовжимо наш розгляд сорокового вірша одинадцятого розділу Даниїла в наступній статті.

Одного разу, перебуваючи в Нью-Йорку, мені у нічний час було показано будівлі, що піднімалися поверх за поверхом до небес. Ці будівлі вважалися вогнетривкими, і їх зводили, щоб прославити їхніх власників і будівничих. Все вище й вище здіймалися ці споруди, і в них використовували найдорожчі матеріали. Ті, кому належали ці будівлі, не запитували себе: «Як ми можемо якнайкраще прославити Бога?» Господь не був у їхніх думках.

«Я подумав: „О, якби ті, хто таким чином вкладають свої кошти, могли бачити свій шлях так, як його бачить Бог! Вони зводять величні будівлі, але якими ж безглуздими в очах Владики всесвіту є їхні плани й задуми. Вони не шукають усіма силами серця й розуму, як можуть прославити Бога. Вони втратили з поля зору це — перший обов'язок людини.“»

Коли ці величні будівлі зводилися, власники раділи з честолюбною гордістю, що мають гроші, аби тішити себе й викликати заздрість у своїх сусідів. Значну частину грошей, які вони так вкладали, було здобуто через здирництво, шляхом пригноблення бідних. Вони забули, що на небі ведеться облік кожної ділової операції; кожна несправедлива угода, кожен шахрайський учинок там записується. Наближається час, коли у своєму шахрайстві та зухвалості люди дійдуть до межі, яку Господь не дозволить їм перейти, і вони дізнаються, що терпіння Єгови має межі.

Наступна картина, що постала переді мною, — пожежна тривога. Люди дивилися на високі й нібито вогнестійкі будівлі й казали: «Вони цілком безпечні». Та ці будівлі згоріли, ніби зроблені зі смоли. Пожежні машини нічого не могли вдіяти, щоб стримати руйнування. Пожежники не могли привести їх у дію.

Мені показано, що коли настане Господній час, і якщо не відбудеться жодної зміни в серцях гордих, честолюбних людей, вони побачать, що рука, яка була сильною, щоб спасати, буде сильною, щоб нищити. Жодна земна сила не може стримати Божу руку. Немає такого матеріалу для зведення будівель, який міг би вберегти їх від руйнування, коли настане призначений Богом час послати відплату людям за їхню зневагу до Його закону та за їхнє егоїстичне честолюбство.

Небагато знайдеться, навіть серед педагогів і державних діячів, тих, хто розуміє причини, що лежать в основі теперішнього стану суспільства. Ті, хто тримають кермо влади, не спроможні розв'язати проблему морального занепаду, бідності, злиденності та зростання злочинності. Вони марно намагаються поставити підприємницьку діяльність на міцнішу основу. Якби люди більше зважали на вчення Божого слова, вони знайшли б розв'язання проблем, які їх бентежать.

Святе Письмо описує стан світу безпосередньо перед другим пришестям Христа. Про людей, які грабунком і здирництвом накопичують велике багатство, написано: «Ви нагромадили скарби на останні дні. Ось плата робітників, які пожали ваші поля, утримувана вами обманом, волає; і волення тих, що жали, дійшли до вух Господа Саваота. Ви жили на землі в розкошах і в розпусті; ви відгодували свої серця, немов у день заколення. Ви засудили й убили праведника; і він не противиться вам». Якова 5:3-6.

Але хто зважає на застереження, які дають знаки часу, що швидко сповнюються? Яке враження це справляє на людей світу цього? Які зміни видно в їхньому ставленні? Не більше, ніж було видно у ставленні мешканців світу за днів Ноя. Поглинуті мирськими справами та розвагами, допотопні люди "не знали, аж поки не прийшов Потоп і забрав їх усіх". Матвія 24:39. Вони мали надіслані з неба застереження, але відмовилися слухати. І сьогодні світ, цілковито не зважаючи на попереджувальний голос Бога, поспішає до вічної загибелі.

Світ охоплений духом війни. Пророцтво одинадцятого розділу книги Даниїла майже повністю сповнилося. Незабаром відбудуться сцени лиха, про які говориться в пророцтвах.

Свідчення для Церкви, том дев'ятий, сторінка одинадцята.